

PRZEWODNIK GIMNASTYCZNY

„SOKÓŁ”

ORGAN DZIELNICY MAŁOPOLSKIEJ ZWIĄZKU POL. GIMNAST. TOW. SOKOLICH
WYCHODZI PIERWSZEGO KAŻDEGO MIESIĄCA WE LWOWIE.

Prenumerować można: w Administracji, ulica Sokoła 1. 7 i we wszystkich księgarniach.

Redakcja i Administracja we Lwowie przy ul. Sokoła 1. 7.

Gen. prenumeracyjna

rocznie 120 Mp.

Przy odbiorze większej ilości egzemplarzy przysyła się gniazdom związkowym odpowiedni opust.

Numer pojed. 15 Mp.

Przedpłata roczna

z przesyłką pocztową pod opaską:
do wszystkich miejsc poza granicami Polski
180 Mp.

Pilne korespondencje upraszamy nadsyłać najpóźniej do 15. w miesiącu.

Obowiązkiem każdego prawego Sokola polskiego jest:

Dbać o zdrowie fizyczne i duchowe swoje i swoich;

Przestrzegać czystości i wyłącznego używania mowy polskiej;

Popierać przede wszystkim przemysł polski;

Pracować usilnie nad uświadomieniem i pozyskaniem ludu do pracy narodowej.

Treść: Od Redakcji. — Zlot sokoli 1922. — Sprawozdanie ze zjazdu naczelników gniazd Dzielnic Małopolskiej. — Tymczasowy projekt udziału młodzieży Sokolej w Zlocie dzielnicowym we Lwowie w r. 1922. — Kronika. — Od Administracji.

Od Redakcji.

Zlot Dzielnic Małopolskiej, odbyć się mający we Lwowie w r. 1922 jako Zlot jubileuszowy Sokola-Macierzy i Sokolstwa polskiego, wymaga od nas wszystkich gorącej współpracy. Ażeby zaś prace przygotowawcze w Gniazdach szły jednolicie a sprawnie, potrzeba ciągłej wzajemnej wymiany myśli i wiadomości o postępie tych prac w poszczególnych gniazdach. Dlatego zamierzamy odtąd w krótkich notatkach podawać w „Przewodniku” wiadomości o pracach przygotowawczych do Zlotu tak w siedzibie Zarządu Dzielnic jak i w Gniazdach.

Prosimy tedy gorąco Zarządy Gniazd naszej Dzielnic o krótkie treściwe doniesienia o pracach przedzlotowych w poszczególnych Gniazdach — celem ich rejestrowania w „Przewodniku”. Na publikację obszernych korespondencji z powodu drożyzny papieru i druku, obecnie nie możemy sobie pozwolić.

Zlot Sokoli 1922.

Jak wiadomo, w myśl uchwał powziętych w lipcu b. r. na posiedzeniach przewodnictwa Dzielnic Małopolskiej odbyć się ma dla uczczenia 50-lecia założenia Sokola Macierzy i powstania Sokolstwa polskiego (1866) we Lwowie w r. 1922 z końcem czerwca Zlot Sokoli.

Zlot to będzie dzielnicowy ale w jego program wejdą zawody lekkoatletyczne w których uczestniczyć będą Sokole z całej Polski. Stający do zawodów mieliby ewent. obowiązek wziąć udział w wolnych ćwiczeniach.

W program Zlotu wejdą okok ćwiczeń gimnastycznych także ćwiczenia sportowe Oddziałów sokolich wzgl. Klubów Sokolich (ćwiczenia konne — match Lechji i t. d.).

Dla przeprowadzenia przygotowań do Zlotu i Zlotu samego postanowiono utworzyć miejscowy Komitet Złotowy (Komisję Matkę) w skład którego wchodzić członkowie Przewodnictwa Dzielnic Małopol. — członkowie honorowi b. Związku lwowskiego — Prezydja wszystkich lwowskich gniazd sokolich — a wreszcie Przedstawiele klubów i oddziałów sokolich wyznaczeni przez Prezydja

odnośnych gniazd. — Przewodnictwo Dzielnic uchwaliło odezwę złotową — udało się do Związku w Warszawie o udzielenie formalnej aprobaty Zlotowi 1922 — co prowizorycznie w Warszawie już w czasie Zlotu powszechnego się stało — wezwało nauczycieli gniazd dzielnic do nadsyłania projektów programów złotych i jawienia się na naradę naczelników w dniu 18. września 1921 we Lwowie a wreszcie zwołało posiedzenie komitetu złotowego na dzień 22. sierpnia 1921.

Po nadejściu formalnego zezwolenia z Warszawy, zwołany zostanie Zarząd Dzielnic (dawniej Wydział Związku) któremu przedłożony zostanie raport z dotychczasowych prac przygotowawczych oraz zarys programu zlotu.

Na podstawie referatu dh Dr. Małaczyńskiego, organizację zlotu postanowiono wzorować na doświadczonym typie takiejże organizacji zlotu lwowskiego 1903.

Na tym wzorze oparty jest następujący

Regulamin ogólny.

1. Dla przygotowania i przeprowadzenia Zlotu 1922 powołuje się do życia Komitet złotowy (komisję matkę) i 12 komisji; w razie potrzeby powoła się dalsze komisje. Każda komisja organizuje się, wybierając z grona swoich członków Przewodniczącego, Sekretarza i ich zastępców. Komisje obradują wedle ogólnie przyjętych zasad. Protokoły komisji mają zawierać tylko powzięte uchwały a odbitkę ich przesyłają do Komitetu złotowego (Komisji matki).

2. Każda komisja w swoim zakresie działania przedstawi wnioski, których wykonaniem zajmie się dopiero po ich zaaprobowaniu przez komitet złotowy.

3. Organem wykonawczym komitetu złotowego jest Przewodnictwo Dzielnic, które też podpisuje wszystkie pisma projektowane przez komisje o ile pisma te wychoźdź mają na zewnątrz. — Przewodnictwo Dzielnic może uczestniczyć w obradach komisji przez swych delegatów.

4. Uchwały komisji powodujące jakikolwiek wydatki — niepokrywany przez komisję samą — muszą przed aprobatą komitetu złotowego przejść przez opinię komisji finansowej.

5. Komisje mają prawo kooptować członków z grona członków Towarzystw sokolich.

Komisje i ich zakres działania.

I. Komisja finansowa: 1. rozpatrzenie kosztów zlotu i wydatków z nim związanych, 2. ułożenie preliminarza budżetu, 3. staranie się o fundusze, 4. badanie i zestawienie rachunków złotych.

II. Komisja prasowa i wydawnicza: 1. informowanie publiczności o pracach zlotowych za pośrednictwem czasopism, 2. obmyślanie i redakcja wydawnictw (statystyka wojenna), 3. redakcja odezw, petycji i t. p., 4. wydanie pamiętnika zlotu.

III. Komisja techniczna: ustalenie programu ćwiczeń i zawodów tudzież związanych z tem regulaminów i wskazówek technicznych oraz programu pochodu manifestacyjnego.

IV. Komisja wystawowa i muzealna: Zainicjowanie i przeprowadzenie w czasie zlotu wystawy pamiątek sokolich i zebranie odpowiednich exponatów dla Muzeum Sokolego.

V. Komisja mundurowa: Obmyślanie i umożliwienie nabycia jednolitego umundurowania na zlot i stroju ćwiczebnego.

VI. Komisja zabawowa i muzyczna: Staranie się o dostateczną ilość kapeli do pochodów i ćwiczeń — o muzykę do ćwiczeń — przedstawienia uroczyste w czasie zlotu, koncerty, festyny i przyjęcia.

VII. Komisja budownicza-dekoracyjna: budowa i dekoracja boisk i trybun, bufetów, muszli dla muzyk, szatni dla ćwiczących — plany i kosztorysy tych budowli.

VIII. Komisja gospodarcza: 1. Powitanie gości przybywających na zlot na dworcach, 2. informowanie przybywających o programie pobytu we Lwowie, 3. urządzenie biura informacyjnego, 4. przygotowanie bufetów i wyżywienia gości w czasie zlotu, 5. oprowadzanie gości zlotowych po Lwowie, muzeach, zbiorach etc.

Komisja może tworzyć sekcje dla poszczególnych zadań swojego zakresu.

IX. Komisja kwaterunkowa: Staranie się o kwatery gromadne i prywatne — o pościel na kwatery wspólne — rozlokowanie gości — przewiezienie rzeczy — utrzymanie służby i porządku na kwaterach.

X. Komisja komunikacyjno-kolejowa: Staranie się o osobne pociągi zlotowe oraz pociągi dla wycieczek — dorożki i konie oraz o wozy tramwajowe dla gości i rzeczy przybywających w nocy.

XI. Komisja lekarska i pogotowia ratunkowego.

XII. Komisja pogotowia ogniowego.

Sprawozdanie

ze zjazdu naczelników gniazd Dzielnicy Małopolskiej odbytego dnia 18. września 1921 we Lwowie.

Na wezwanie Przewodnictwa dzielnicy, rozesłane wszystkim gniazdom w miesiącu sierpniu b. r., przybyli na zjazd naczelnicy względnie delegaci z 21 gniazd w liczbie 27 — a mianowicie: I. z Borysławia 1 (naczelnik Neer Józef), II. z Brodów 1 (naczelnik Weber Aleksy), III. z Czortkowa 2 (naczelnik Dobrucki Andrzej i zastępca Kostkiewicz Roman), IV. z Doliny 1 (naczelnik Żerebecki Aleksander), V. z Gródka Jagiel. 1 (naczelnik Zgodziński Zygmunt), VI. z Horodenki 1 (naczelnik Cerkowniak Emil), VII. z Jarosławia 1 (naczelnik Szczudłowski Wacław), VIII. z Kałusza 1 (naczelnik Liebersbach Józef), IX. z Kamionki Strum. 1 (naczelnik Choina Jan), X. z Kleparowa 1 (naczelnik Bryński Kazimierz), XI. z Kołomyży 1 (naczelnik Kornand Maksymiljan), XII. ze Lwowa-Macierzy 5 (naczelnik dzielnicowy Świątkiewicz Włodzimierz, naczelnik Macierzy Chomici Włodzimierz, członek grona dzielnicowego Dr. Dregiewicz Tadeusz, naczelnik

okręgowy Durski Jan, sekretarz grona dzielnicowego Piwoński Bolesław), XIII. ze Lwowa II. 1 (naczelnik Wolski Jan), XIV. z Przemyśla 2 (zast. naczelnika Stankiewicz Leon, delegat wydziału Malec Emil), XV. z Przemyślan 1 (gospodarz Nowy Gustaw), XVI. z Przeworska 1 (naczelnik Mickiewicz Władysław), XVII. z Rohatyna 1 (zast. naczelnika Chojean Władysław), XVIII. ze Stanisławowa 1 (naczelnik Horbowy Adolf), XIX. ze Śniatyna 1. (naczelnik Chomiak Bronisław), XX. ze Stryja 1 (naczelnik Wróblewski Piotr), XXI. z Tarnopola 1 (naczelnik Joch Antoni). Gniazdo Sambor wysłało naczelnika, który jednak z powodu nagłego zasłabnięcia w drodze nie był na zebraniu obecny. Inne gniazda nie usprawiedliwiły nieobecności swoich delegatów. Nadto na zebraniu byli obecni członkowie Przewodnictwa: Dr. Małaczyński, Dr. Borowiec, Czajkowski i Wallek.

Obrady, które trwały od 10 przedpoł. do 4 popoł., zajął imieniem Przewodnictwa wiceprezes Dzielnicy dh Dr. Małaczyński witając przybyłych i życząc powodzenia w naradach, poczem oddał przewodnictwo dhowi naczelnikowi Świątkiewiczowi.

Program obrad obejmował następujące sprawy:

1. ukonstytuowanie się grona dzielnicowego,
2. projekty ćwiczeń na zlot w r. 1922,
3. strój ćwiczebny,
4. wnioski.

I. W skład grona dzielnicowego weszli: dh Świątkiewicz naczelnik, dh Chomici I zastępca naczelnika, dh Wróblewski ze Stryja II zastępca naczelnika (trzeciego zastępcy na razie nie wybrano) dh Piwoński sekretarz, wszyscy zaś naczelnicy tworzących się Okręgów jako członkowie grona. Do komisji miejscowej wybrano dha Świątkiewicza, Chomiciego, Czechowiczównę, Dr. Dregiewicza, Durskiego, Fedorowskiego, Kapałkę, Koima, Piwońskiego, Towarnickiego i Wolskiego.

II. Poszczególne projekty ćwiczeń referowali: dh Świątkiewicz ćwiczenia członków i w zastępstwie dhny Czechowiczówny ćwiczenia członkiń i uczenie, dh Piwoński ćwiczenia młodzieży męskiej, dh Dregiewicz zawody i ćwiczenia lekkoatletyczne.

Po dyskusji nad poszczególnymi projektami przekazano ułożenie programu ćwiczeń zlotowych komisji miejscowej, której należy do końca października 1921 r. nadsyłać wszelkie projekty. Ze względu zaś na to, że pomimo ogłoszenia dotychczas żadne gniazdo nie nadesłało projektów, poruczono opracowanie poszczególnych ćwiczeń, następującym dhom:

- a) ćwiczenia członków — dh Świątkiewicz,
- b) ćwiczenia członkiń — dha Czechowiczówna, dh Świątkiewicz, Wolski, Chomici, Dobrucki, Chomiak, Joch,
- c) ćwiczenia młodzieży męskiej dh Piwoński, Wróblewski, Horbowy, Choina i Kornand,
- d) ćwiczenia młodzieży żeńskiej dhna Czechowiczówna,
- e) zawody i ćwiczenia lekkoatletyczne M. Dregiewicz, Wolski i Chomici.

W głównych zarysach ustalono następujący program zlotowy:

- A) ćwiczenia wspólne wolne druhow,
- B) ćwiczenia poszczególnych okręgów dowolnie obrane z wykluczeniem ćwiczeń wolnych a więc ćwiczenia w zastępach, piramidy, na przyrządach itp.,
- C) ćwiczenia gości t. j. druhow zaproszonych z innych dzielnic,
- D) wspólna lekcja druhiń,
- E) ćwiczenia obrazowe druhiń z płasem w takt muzyki,
- F) ćwiczenia wspólne obrazowe młodzieży męskiej,
- G) gry i zabawy oraz ćwiczenia lekkoatletyczne młodzieży męskiej,
- H) reje, płasy, gry i zabawy młodzieży żeńskiej,
- I) Zawody: a) bieg na 100 m,

- b) bieg z płotkami na 110 m,
- c) „ rozstawny na 1600 m (400 × 4),
- d) „ drużynowy na przełaj około 3 klm,
- e) rzut dyskiem,
- f) „ kulą,
- g) „ granatem,
- h) skok w dal,
- i) „ w wyż,
- j) „ o tyczce,
- k) pięciobój sportowy t. j. skok w dal, rzut kulą, bieg na 200 m, rzut dyskiem, wspinanie na linie 8 m,
- l) przechodzenie przez parkan w drużynach,
- m) ćwiczenie na drążku,
- n) „ na koniu,
- o) „ na poręczach.

Uwzględniając niemożliwość przeprowadzenia wszystkich ćwiczeń a zwłaszcza zawodów we Lwowie, postanowiono część programu przeprowadzić przed zlotem w większych środowiskach sokolich względnie w gniazdach okręgowych.

Sprawę zaproszenia klubów sportowych do współzawodnictwa w zawodach przekazano komisji lokalnej do rozstrzygnięcia.

III. Omawiając kwestję stroju ćwiczebnego i przekazano ją specjalnej komisji do definitywnego załatwienia.

IV. Uchwalono przedłożyć Przewodnictwu następujące wnioski: 1. W lokalu Przewodnictwa należy urządzić pokój na noclegi dla przyjezdnych w sprawach sokolich druhow, 2. pisma dotyczące się ćwiczeń należy adresować na ręce naczelników, 3. Przewodnictwo zajmie się gorliwiej stroną techniczną towarzyszą i przez lustracje, zjazdy i kursy podniesie poziom wiadomości fachowych naczelników i nauczycieli. Wnioski te poruczono dhowi Świątkiewiczowi celem przedłożenia ich Przewodnictwu dzielnicy.

O godzinie 4-tej pop. druż. naczelnik zamknął obrady i pożegnał zebranych życzeniami jak najlepszych wyników pracy.

Tymczasowy projekt

udziału młodzieży Sokolej w Zlocie dzielnicowym we Lwowie w r. 1922, jako temat do dyskusji na zjeździe naczelników dnia 18. września 1921 r.

Przyszłoroczny Zlot ma być:

- a) hołdem, jakim Sokolstwo Polskie postanowiło uczcić swą Macierz w 55 rocznicę Jej założenia,
- b) porachunkiem wewnętrznym półwiekowej pracy,
- c) manifestacyjnym publicznym pokazem tak organizacyjnego jak i fachowego dorobku, wreszcie
- d) drogowskazem działalności na nową epokę.

Każdy zaś z wyżej zakreślonych celów wymaga bezwzględnie udziału młodzieży sokolej. Bo i hołd nie byłby powszechny, gdyby w projektowanym występie publicznym brakło tych »sokoląt«, któremi Macierz opiekowała się od pierwszej chwili swego istnienia, i obraz dotychczasowej jakoteż przyszłej pracy niepełny, gdyby program zlotowy nie objął tego »dorostu sokolego«, którego fizyczne wychowanie na podkładzie moralno-narodowym jest jednym z głównych zadań sokolstwa.

Również i wzgląd na manifestacyjny charakter zlotu przemawia za jak najliczniejszym współudziałem tej młodzieży, która pod skrzydłami Sokoła zaprawia się do przyszłych obowiązków obywatelskich.

Tak liczebność oraz sprawność powinny Sokołowi zjednać uznanie, na zawsze utrwalić sympatję naszego społeczeństwa a u obcych wzbudzić podziw i należny respekt dla naszej organizacji i siły.

Wreszcie ta łączność wiążąca starszych sokolów z młodszym pokoleniem zwłaszcza podczas publicznych występów powinna samą młodzież zachęcić do gromad-

nego zrzeszenia się pod egidą Sokoła i trwale przykuć do idei sokolej.

Chcąc jednak w myśl przytoczonych zasad ustalić program uczestnictwa młodzieży w zlocie, natrafia się na wiele trudności, które należy jaknajspieszniej pokonać, by sam Zlot wypadł sprawnie i odpowiedział swemu zadaniu.

Do pierwszej z takich przeszkód zaliczę brak odpowiedniej statystyki co do ilości młodzieży gromadzącej się w gniazdach sokolich.

Tabela statystyczna małopolskich gniazd sokolich za rok 1920 (Przewodnik za styczeń i luty 1921) wykazuje 25 gniazd, w których liczba ćwiczącej się młodzieży wynosiła 6.486. Na tej liczbie jednak nie można polegać z tego względu, że 1. tabela zawiera dane statystyczne tylko z 54 gniazd na ogólną ich liczbę 236, 2. brak w niej podziału młodzieży na męską i żeńską, wreszcie 3. wykazuje ona prawdopodobnie wraz z młodzieżą sokolą i młodzież szkolną pobierającą naukę w Sokole wśród której z natury rzeczy znajduje się pewien procent młodzieży niepolskiej.

Nadto Przewodnictwo nie posiada dat, co do wieku młodzieży ani też co do rodzaju uprawianych ćwiczeń, gier, zabaw, względnie sportów.

Równie ważną trudnością w ustalaniu programu jest brak dotychczas stałego podziału na okręgi. Do r. 1920 było w Małopolsce okręgów 7. Z chwilą podziału na dzielnice, zaprojektowano okręgów 26, a w sprawozdaniu ze Zjazdu delegatów w dniu 6. marca 1920 uwzględniono okręgów 10. Stan ten o tyle utrudnia ułożenie już teraz szczegółowego programu, że Przewodnictwo pragnie, by wszystka młodzież sokoła bez wyjątku wzięła udział w ćwiczeniach z okazji zlotu, liczy się jednak zarazem z niemożliwością zgromadzenia tej całej młodzieży w oznaczonym terminie we Lwowie. Dlatego też program zlotowy odnośnie do młodzieży szkolnej, jako ćwiczenia, rozrywki i zawody będzie musiał być przeprowadzony częściowo w kilku innych większych środowiskach sokolich tj. gniazdach okręgowych względnie takich, któreby najlepiej odpowiadały temuż celowi, czy to ze względu na swe położenie geograficzne, czy to na posiadanie boisk, urządzeń oraz fachowych kierowników, a z sąsiednimi gniazdami pozostawały w ścisłym związku organizacyjnym; miejscowości tych obecnie przed ustaleniem podziału na okręgi oznaczyć nie można.

Gdyby więc nawet pominąć i inne pomniejszej wagi trudności jak np. brak danych co do zezwoleń zarządów szkół, rodziców, co do stosunków finansowych gniazd i t. d. to już wyżej omówione przeszkody udowadniają, że dziś układany plan nie może być szczegółowym programem, lecz tylko ogólnikowym, na głównych jedynie zasadach opartym

PROJEKTEM.

Niniejszy projekt obejmie tylko młodzież męską od 10 do 18 względnie 19 roku życia. Chłopcy młodzi, chociaż w pewnych gniazdach ćwiczą się pod kierownictwem Sokoła, nie są objęci pracami zlotowymi.

Ze względu na wiek należy przeprowadzić podział młodzieży na trzy grupy:

- 1-sza najmłodszych od 10 do 13 lat,
- 2-ga starszych od 14 do 16 lat,
- 3-cia najstarszych od 17 do 19 lat

i dla każdej z tych grup ustalić plan ćwiczeń, zawodów i występów publicznych.

Cały materiał dzielić zasadniczo na trzy okresy:

I. Okres przedzlotowy od 1. października 1921 do 31. maja 1922. Ten okres przygotowawczy ma zarazem nadać niejako kierunek całemu obecnemu wychowaniu fizycznemu w gniazdach sokolich, zgodny z nowoczesnymi wymogami i duchem czasu. Powinien on obejmować:

Kronika.

a) gimnastykę systematyczną przynajmniej 2 godz. tygodniowo prowadzoną dla każdej grupy odpowiednio do wymogów racjonalnej nauki,

b) gry i zabawy na boisku w 1 godz. tygodniowo,

c) ćwiczenia lekko-atletyczne w 1 godz. tygodniowo,

d) sporty okolicznościowe stosownie do warunków miejscowych.

Ad a) Ze względu na publiczny występ młodzieży proponowałbym z działu gimnastyki przerobić w poszczególnych gniazdach jeden dowolnie obrany i ułożony obraz ruchów wolnych, a następnie na Zjazdach okręgowych obraz ten przećwiczyć. Ćwiczenie to miałyby charakter konkursowy z jednej strony dla nauczycieli za układ, z drugiej zaś dla młodzieży za poprawność wykonania.

Ad b) Z gier i zabaw, proponuję dla najmłodszych: 1. trzeciaka (w zmienionej formie o tyle, że w dwójki stają w kole obok siebie — a nie za sobą i że ucieka trzeci skrajny a nie tylny) — celem zaprawiania do pojedynczego biegu i szybkiej orjentacji, 2. rzucanie do celu stałego i ruchomego piłką palantową, gdzie celem jest zawsze jeden z współwiczających, jako przygotowanie do palanta, 3. zdobywanie wieży zaprawiające do celnego kopania oraz odbijania piłki dętej, jako przygotowanie do piłki nożnej;

dla starszych a) wyścig chorągiewek jako przygotowanie do biegu rozstawnego,

b) palanta w drużynach zmiennych,

c) piłkę koszykową, jako przygotowanie do wprawnego kombinowania i orjentowania się w grze zbiorowej,

d) piłkę nożną uproszczoną z ograniczeniem czasu i boiska;

dla najstarszych:

a) palanta prawidłowego w stałym składzie drużyn, celem t. zw. zgrania się i przygotowania do zawodów,

b) piłkę koszykową uprawianą zawodowo,

c) piłkę nożną według prawideł międzynarodowych z tem jednak ograniczeniem, że początkowo druga połowa gry może być rozgrywaną nie tego samego dnia lecz w jednym z dni następnych.

Przy układach tych gier powiodła się zasada, iż należy naszą młodzież nauczyć gier nie wiele, lecz dokładnie, a nadto, że dążeniem naszym powinno być, by gry te stały się dla młodzieży tego wieku stałymi zabawami uprawianymi nie tylko z rozkazu i pod kierownictwem nauczyciela ale przy każdej sposobności, jako swobodna a zdrowa rozrywka. W ten sposób możemy z czasem stworzyć swojskie gry narodowe.

Ad c) Ćwiczenia lekko-atletyczne powinna uprawiać jedynie młodzież najstarsza, dla której proponuję wprowadzić:

1. bieg na 100 i 400 m, 2. rzut dyskiem i oszczepem, 3. skok w wyż i w dal i o tyczce.

Zawody w tych ćwiczeniach mogłyby być przeprowadzone podczas zjazdów poza Lwowem, najlepsi zawodnicy zaś mogliby stanąć do zawodów we Lwowie wprost z członkami Sokoła.

Ad d) Dla sportu należy wykorzystywać warunki miejscowe jak np. rzeki, skały, góry i t. p. w większej mierze aniżeli to dotychczas praktykowano oraz przestrzegać jaknajściślej przepisów higienicznych, odnośnie do treningu. Szczególniejszą uwagę zwracam na jeden z najtańszych sportów tj. chód, który należałoby obowiązkowo ćwiczyć w każdym gnieździe a jako wynik tego ćwiczenia proponowałbym urządzić w pierwszych dniach czerwca 1922 r. z okazji już wyżej nadmienionych zjazdów okręgowych — chód rozstawny, najstarszej młodzieży sokolej od gniazda do gniazda przez całą Małopolskę. Ten rodzaj ćwiczenia możnaby również potraktować jako zawody grup. (Dok. nast.).

Bolesław Piwoński.

* **Uroczystości Złoczowskie.** Zaszczyczone zaproszeniem Komitetu budowy mauzoleum dla 22 ofiar pomordowanych w czasie rządów ukraińskich w r. 1920 w Złoczowie, — Przewodnictwo Dzielnicy Małopolskiej wezwało wszystkie gniazda do wzięcia udziału w pielgrzymce i do zbierania datków na koszt budowy.

W dniu 29. września 1921 zapełniły się też pola złoczowskie licznymi drużynami sokolemi z różnych stron kraju z wieńcami złożonymi z listków do wieńca. Złożyło swój wieniec Przewodnictwo, poniosły wieniec wszystkie gniazda lwowskie, Złoczów, Tarnopol, Gródek jagiel., Stryj, Jarosław i wiele innych. Sokolstwo złożyło uroczysty hołd bohaterom, którzy wierni idei polskiej nie ulekli się wrogiego zamachu i krwią przypieczętowali polskość tej ziemi.

Uroczystości złoczowskie zgromadziły dziesiątki tysięcy ludzi przybyłych od Ślązka po Zbrucz, stały się manifestacją woli i siły narodowej, że ziemia tak obficie krwią zlaną i takimi ofiarami obroniona nigdy polską być nie przestanie. Plakał sędziwy infulat Czaykowski gdy chował do krypt mauzoleum trumny 22 rozstrzelanych, których przeważnie na śmierć dysponował. Plakały liczne rzesze, gdy burmistrz Złoczowa i reprezentant komitetu budowy opisywali męki, jakie pomordowani znieść musieli przed śmiercią.

Pochyliły się nad trumnami berła Uniwersytetu Jana Kazimierza na znak, że nauka polska, jak oświadczał rektor prof. Dr. Halban, nie tylko dla badania, ale i dla życia wielkiego i jego ofiar, ma cześć i zrozumienie.

Imieniem Sokolstwa polskiego przemówił druh Dr. Borowiec podnosząc, że Sokolstwo, które chce wychowywać Polsce jednostki zdrowe, karne i ofiarne — z szczególniejszą czcią hołdy swoje składa, gdyż bohaterowie złoczowscy są właśnie tym wzorem do naśladowania. Naród, który umie cześć swych bohaterów, a najprawdziwszymi bohaterami są męczennicy i ci, co bez wahania wszystko złożyli w ofierze, taki naród przetrwa wszelkie burze dziejowe. Z krwi ofiarnej powstaną nie tyle mściciele, ile świadome wielkiej odpowiedzialności narodowej zastępy, które zbudują mur ochronny Rzeczypospolitej.

Popołudniu odbyła się uroczysta akademja z przemowami jednej z ofiar gwałtów posła Schmidta, oraz posła Zamorskiego.

Zapowiedziany wiec sokoli odbyć się już nie mógł, ale przeżycie tak podniosłych chwil przez liczne zastępy sokole z wszystkich stron starczyło za osobny wiec.

I urósł kurhan, nowy słup straży kresowej, na którym usypano kopiec cały z kilkuset wieńców.

W opiece ma ten kurhan także Sokolstwo!

Ponieważ koszt budowy mauzoleum ciągle rosną, wzywamy w dalszym ciągu wszystkie gniazda i druhow do jak najofiarniejszego zasilania budowy ciągłymi datkami.

Na cele budowy wydał Komitet również broszurę opisującą wypadki złoczowskie, którą nabywać można w Sokole-Macierzy.

Od Administracji.

Zawody w lekkiej atletyce. Przepisy. Postanowienia. Prawa. Obowiązki. Opracowane na podstawie odnośnych uchwał międzynarodowej amatorskiej federacji atletycznej, do nabycia w Administracji „Przew. gimn.“, Lwów, Sokoła 7.

Cena egzemplarza 200 M. Przesyłka tylko za gotówkę.